

[Alfred Jensen.]

medens det store arbejdende Folk, det overvejende Flertal, er blevet daarligere stillet, og vi ser jo ogsaa, at de i andre Lande, hvor man staar over for de samme Problemer, som vi har, har været i Stand til at udnytte Landets Ressourcer paa en helt anden og mere hensigtsmæssig Maade baade med Hensyn til Konsolidering — eller man vil maaske bruge Ordet Genopbygning — og for at skaffe mere taaalelige Kaar for Befolkningen.

I Tjekkoslovakiet f. Eks., der ogsaa i dette Aar har lidt under Tørke, og som har haft en Nedgang i Indtægterne, har man været i Stand til at skaffe Dækning for de Hjelpeforanstaltninger, der var nødvendige for Landbruget, paa anden Maade. Alle Formuer paa over 1 Million tjekkiske Kroners Værdi er blevet belagt med en progressiv Skat paa fra 2 til 20 pCt.; Betingelsen for, at Skatten opkræves, er dog, at Ejeren har en aarlig Indkomst paa 50 000 tjekkiske Kroner. Jeg er ikke i Stand til at oplyse, hvor meget Provenuet er, men det er i hvert Fald en Vej, der er farbar.

Ligeledes har man belagt de store Indtægter med en direkte Ekstraskat; dèr har man holdt sig til Indtægter paa over 240 000 tjekkiske Kroner, som skal svare en Ekstraskat paa 20 pCt. af den betalte Skat. Det er vel rimeligt, at jeg oplyser, at 10 tjekkiske Kroner saa nogenlunde svarer til 1 dansk Krone, og det vil sige, at man staar ved en Formuegrænse paa 100 000 Kr. og en Indtægtsgrænse paa 5 000 Kr., hvad Formueskatten angaar, og hvad den ekstraordinære Indkomstskat angaar en Grænse paa 24 000 Kr., hvis man vil sammenligne med Indtjeningsforholdene her i Danmark.

Det er indlysende, at en saadan Fremgangsmaade er langt mere tiltalende, fordi man her lader de virkelig rige betale. Bortset fra, hvad vor Stilling er til direkte og indirekte Skatter, maa Formaålet vel være, at de, der har de stærkeste Skuldre, kommer til at bære de største Byrder, og det vil sige, at man ikke skal lægge flere Byrder over paa den jævne Skatteborger, end man allerede har lagt; de er knugende og tyngende nok.

Jeg skal saamænd villigt indrømme, at det foreliggende Forslag vilde betyde en stor Indskrænkning af Forbruget; men desværre vilde Hovedparten jo komme til at berøre Folk, der just ikke tilhører den Del af Befolkningen, som trænger til at faa Forbruget nedskaaet, tværtimod, de

trænger i høj Grad til at faa det forøget. Det er jo alle de Personer, som ligger paa en Indtægt paa under 10 000 Kr. aarlig, ja, det er maaske rimeligt at gaa helt op til 15 000 Kr., som under Besættelsestiden fik deres Levevilkaar forringet. Det drejer sig om kvalificerede Arbejdere, dem, der har Indtægter paa 135 Kr. ugentlig og op-efter, og det drejer sig om Funktionærer og Tjenestemænd. De ramtes under Krigen af Tøjskatten, og de fik allerede i 1940 en Nedsættelse af Lønnen, som betød en Indskrænkning af Forbruget. Vi erindrer, at der ikke senere skete de Forhøjelser af Lønningerne, som Prisstigningen berettigede til. Personer, der har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, har regnet ud, at Arbejdernes Købekraft blev forringet med op imod 9 000 Kr., altsaa i alt under Besættelsen. Mest katastrofalt var det dog i den første Periode, hvor der fandtes Varer her i Landet, men hvor Skatten og Lønnedskæringen bevirkede, at danske Statsborgere ikke var i Stand til at købe af de vel ikke alt for rigelige Beholdninger af Klædevarer, som fandtes; det betød, at Besættelsestroppeperne maaske i alt for stor Udstrækning købte disse Varer, og Resultatet blev for det første, at vi selv kom til at mangle, og for det andet, at vi nu gennem forskellige ekstraordinære Beskatningsforanstaltninger maa være med til at betale en Del af de Varer, som blev slæbt ud af Landet. Venstre-regeringen har jo senere været med til at lægge nye Byrder paa denne Del af Befolkningen, hvilket, hvad jeg allerede har omtalt under Behandlingen af det foregaaende Lovforslag, har medført, at man ogsaa paa anden Maade har faaet Forholdene stærkt forringet. Derfor er det nødvendigt at fastslaa, at der ikke er Brug for en Indskrænkning af Forbruget for de Dele af Befolkningen, der har Indtægter fra Bundgrænsen op til de 15 000 Kr. Ja, man har vel endda Lov til at sige, at der er Brug for en Udvidelse af Forbruget.

For Arbejdernes Vedkommende ser det jo saaledes ud, at hverken Brødet eller Fedtstofferne rækker til. Det er naturligvis ikke et direkte Pengespørgsmaal, men det er et Spørgsmaal om de Vareforraad, der stilles til Raadighed. Hvad derimod angaar Beklædningen, er det jo et Spørgsmaal om de Indtægter, den arbejdende Befolkning har. Jeg tror, det var i 1940, en Minister talte om, at det var ikke nogen Skam at gaa med lappet Tøj. Nu har jeg ikke set hverken nuværende eller forhenværende Ministre gaa med lappet Tøj, men det er en Kendsgerning,